

Davacı ve Yürütmenin Durdurulmasını İsteyen :

Davalılar : 1 - Başbakanlık
2- Sağlık Bakanlığı

Davanın Özeti : 18.07.2009 tarih ve 27292 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Tıpta ve Diş Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliğinin "Diş Hekimliğinde Uzmanlık Ana Dalları ve Eğitim Sürelerine Dair Çizelge" başlıklı Ek-2 sayılı Çizelgesinin; oluşturulan 6 uzmanlık ana dalının hangi bilimsel verileri içerdiği ve ülkenin hangi ekonomik ve sosyal ihtiyaçlarına dayanılarak seçildiği konusunda herhangi bir açıklamaya yer verilmediği, uzmanlık ana dalları belirlenirken bilimsel raporların esas alınmadığı ve bu belirleme yapılırken bilimsel çalışma yapılmadığı, Diş Hastalıkları ve Tedavisi anabilim dalının gerekçe gösterilmeden uzmanlık ana dalı olarak belirlenmemesinin hukuka aykırı olduğu ileri sürülerek iptali ve yürütmenin durdurulması istenilmektedir.

Savunmaların Özeti : Tıpta ve Diş Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliğinin tıpta ve diş hekimliğinde en yetkin unvanı haiz olan Tıpta Uzmanlık Kurulu üyeleri tarafından, yargı kararlarının gerekçeleri gözetilerek, kazanılmış hakların korunması, Avrupa Birliği üyesi ülkelerin uygulamaları ve ülkemiz ihtiyaçları göz önünde bulundurularak hazırlandığı, Tıpta Uzmanlık Kurulunun tek tek uzmanlık alanı gözetilerek oluşturulmasının fiilen mümkün olmadığı ve bunun bir eksiklik olarak nitelendirilemeyeceği ve bu durumun bilimsel gerek ve gerekçelerin gözardı edildiği anlamına gelmediği, ayrıca Kurulun konusunda uzman kişilerden oluşacak alt komisyonlar ile bu konuda gerekli bilimsel çalışmalar yapmasının mümkün olduğu, her düzenleme için önceden bilimsel bir rapor hazırlanmasına imkan olmadığı, ek çizelgelerde yer alan düzenlemelerin ülkenin ihtiyaçlarına cevap verecek şekilde ve tıp alanındaki gelişmelere paralel olarak yapıldığı belirtilerek yürütmenin durdurulması isteminin ve davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hakimi ... Düşüncesi : Anayasa'nın 2. maddesinde cumhuriyetin nitelikleri arasında sayılan ve Anayasa Mahkemesi kararlarında, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, hukuku tüm devlet organlarına egemen kılan, Anayasa'ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, kazanılmış haklara saygı duyarak bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, bütün eylem ve işlemleri Anayasa ve hukuk kurallarına uygun ve yargı denetimine açık bulunan, yasaların üstünde yasa koyucunun da bozamayacağı temel hukuk ilkeleri ile Anayasa'nın bulunduğu bilincinde olan devlet olarak tanımlanan hukuk devleti ilkesi uyarınca, idarenin eylem ve işlemlerinin hukuka uygunluğunun denetlenebilmesi için, davalı idarelerce dava konusu Yönetmelik ile diş hekimliğinde 4 yeni uzmanlık ana dalı ihdas edilmesini gerektiren hukuki ve fiili durumun ortaya konulması, bir başka anlatımla düzenlemenin sebep unsurunun belirlenmesi gerekmekte olup, diş hekimliğinde yeni uzmanlık ana dalları ihdas edilmesini gerektiren hukuki veya fiili durumun ne olduğu ve bu uzmanlık ana dalları belirlenirken hangi kriterlerin esas alındığı bilimsel veri ve gerekçeler ile ortaya konulmadığından, uyuşmazlık konusu Tıpta ve Diş Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliğinin Ek-2 sayılı Çizelgesinde hukuka uyarlık bulunmamakta olup, yürütmenin durdurulması isteminin kabulü gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı ... Düşüncesi : Dava, 18.07.2009 tarihli ve 27292 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Tıpta ve Diş hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliğinin, Diş Hekimliği Uzmanlık ana dalları ve eğitim sürelerini; 1- Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi 4 yıl , 2- Endodonti 3 yıl, 3- Ortodonti 4 yıl, Pedodonti 3 yıl 5-periodontoloji 3 yıl 6- Protetik Diş Tedavisi 3 yıl olarak belirleyen Ek 2. sayılı çizelgesinin iptali ve yürütülmesinin durdurulması istemiyle açılmıştır.

14.04.1928 tarih ve 938 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 1219 sayılı Tebabet ve Şuabatı Sanatlarının Tarzı İcrasına Dair Kanununun, 04.04.2007 tarih ve 26483 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 5614 sayılı Kanununun 4. maddesi ile değiştirilen 9. maddesi hükmü ile Sağlık Bakanlığının sürekli kurulu niteliğinde Tıpta Uzmanlık Kurulu İhdas edilmiştir. Maddenin son fıkrasında, "kurulun çalışma usul ve esasları ile diğer hususlarla ihtisas belgelerinin alınması ve uzmanlık eğitimi ile diğer usul ve esaslar Sağlık Bakanlığınca hazırlanıp Bakanlar Kurulunca yürürlüğe konulacak yönetmelikle düzenlenir. Bu yönetmelik yürürlüğe konuluncaya kadar mevcut düzenlemelerin uygulanmasına devam edilir" hükümleri yer almıştır.

05.04.1973 tarih ve 7/6229 sayılı Bakanlar Kurulu kararı ile yürürlüğe konulan Tababet Uzmanlık Tüzüğünde, Ordodonti ve Diş Protezi ana dalları olarak diş hekimliği ile ilgili iki uzmanlık dalı almakta iken, bu tüzüğü kaldıran ve 19.06.2002 tarih ve 24790 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Tıpta Uzmanlık Tüzüğüne ekli çizelgede Ağız, Diş Çene Hastalıkları ve Cerrahisi, Ordodonti, Pedodonti, Diş Protezi ve Periodontoloji adı altında beş ana dalda uzmanlık düzenlenmiştir.

2002 yılında yayımlanan Tüzüğün ekinde yer alan diş hekimleri ile ilgili uzmanlık dalları kısmının iptali istemiyle Danıştay Sekizinci Dairesinin E:2002/3488 esasında kayıtlı olarak açılan davada; 30.09.2004 tarih ve K:2004/3549 sayılı kararla eski Tüzükte diş hekimleri ile ilgili iki uzmanlık ana dalı öngörülmekte iken yeni tüzükte bu iki anadala üç ana dal daha eklenmesinin gerekçelerinin hukuken geçerli olabilecek bilimsel bir raporla ortaya konulamadığından davaya konu düzenleme iptal edilmiştir.

İdari işlemlerin bir sebebe ve gerekçeye dayalı olması hukukun genel ilkelerindedir. Bu ilke genel anlamda düzenleme veya işlem yapan idareyi uyguladığı ve tanzim ettiği düzenlemeyi kavramaya, doğru ve anlamlı olgular ortaya koymaya ve denetim yapmaya zorlar. İşlemlerde gösterilen neden ve dayanan gerekçe işlemin yasaya uygunluğu ve dayanağını değerlendirme, itiraz edip etmeme konusunda ilgililere yardımcı olmakla birlikte, idarenin saydamlığı, savunma hakları, idari istikrar ve idareye güven ilkeleri ve hukuk devleti anlayışının oluşumu noktalarında da büyük öneme sahiptir.

Bu duruma göre, sözü edilen Danıştay Sekizinci Dairesinin 30.09.2004 tarih ve 2004/3549 sayılı kararında belirtildiği şekilde, diş hekimliği üzerine yapılan uzmanlık alanlarındaki ihtiyaç, gelişim, yurt dışı uygulamalar ile yetişmiş ve yetişecek uzmanların fiili gereksinmelere yanıt vermesine ve Diş Hekimliği Fakültelerinde oluşan ve Doçentlik bilim dalı olarak uygulanan alanların gelişmesine ilişkin hususları irdeleyecek, bilimsel gereklilikleri ve nedenleri ortaya koyacak biçimde, aykırılık olarak ileri sürülen sebepleri de asgari düzeye indirecek, uzmanlık alanlarının hangi sayıda ve hangi eğitim sürelerine uygun olarak teşkilatlanmasının uygun olacağı konusunda hazırlanmış bir bilimsel rapora dayanmayan, diş hekimlerine ilişkin uzmanlık alanlarının teşkiline yönelik Tıpta Uzmanlık Kurulunun incelenmesinden de geçen düzenlemede hukuka ve hizmetin gereklerine uyarlık bulunmadığı sonucuna ulaşılmaktadır.

Belirtilen nedenlerle, davaya konu Yönetmeliğin Ek 2 sayılı çizelgesinin yürütülmesinin durdurulmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Sekizinci Dairesince işin gereği görüşüldü:

Dava; 18.07.2009 tarih ve 27292 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Tıpta ve Dış Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliğinin "Dış Hekimliğinde Uzmanlık Ana Dalları ve Eğitim Sürelerine Dair Çizelge" başlıklı Ek-2 sayılı Çizelgesinin iptali istemiyle açılmıştır.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasınının 27. maddesinin 2. fıkrasında; idari işlemin uygulanması halinde telafisi güç veya imkansız zararların doğması ve idari işlemin açıkça hukuka aykırı olması şartlarının birlikte gerçekleşmesi durumunda yürütmenin durdurulmasına karar verilebileceği kuralı yer almıştır.

Anayasanın "Yönetmelikler" başlıklı 124. maddesinde; Başbakanlık, bakanlıklar ve kamu tüzelkişilerinin, kendi görev alanlarını ilgilendiren kanunların ve tüzüklerin uygulanmasını sağlamak üzere ve bunlara aykırı olmamak şartıyla, yönetmelikler çıkarabilecekleri düzenlenmiştir.

14.04.1928 gün ve 938 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı Sanatlarının Tarzı İcrasına Dair Yasanın 5614 sayılı Yasa ile değişik 9. maddesinde; "Eğitim kurumlarına eğitim yetkisi verilmesi ve eğitim yetkisinin kaldırılmasına ilişkin teklifleri karara bağlamak, uzmanlık ana dallarının rotasyonlarını belirlemek, uzmanlık sınavı jürilerini tespit etmek, yabancı ülkelerde asistanlık yapanların bilimsel değerlendirilmesini yapacak fakülteleri ve eğitim hastanelerini belirlemek, tıpta uzmanlık eğitimi ve uzman insan gücü ile ilgili görüşler vermek, uzmanların tıbbî gelişmeleri izlemesini sağlayıcı inceleme ve araştırmalar yapmakla görevli olmak üzere, Sağlık Bakanlığının sürekli kurulu niteliğinde Tıpta Uzmanlık Kurulu teşkil olunmuştur. Tıpta Uzmanlık Kurulu;

- a) Bakanlık Müsteşarı, ilgili genel müdür ve 1. Hukuk Müşaviri,
- b) Biri dış tabibi olmak üzere eğitim hastanelerinden Bakanlığın seçeceği beş,
- c) Dört tıp fakültesinden ve bir dış hekimliği fakültesinden YÖK'ün seçeceği birer,
- ç) Gülhane Askeri Tıp Akademisi ve Fakültesinin seçeceği bir,
- d) Türk Tabipleri Birliğinin seçeceği bir,
- e) Türk Dış Hekimleri Birliğinin seçeceği bir, üyeden oluşur.

Kurumlar, seçecekleri asıl üye sayısı kadar yedek üye de belirler. Kurula seçilecek asıl ve yedek üyelerin uzman olmaları, ayrıca en az üç yıllık klinik veya laboratuvar şefi ya da profesör unvanına sahip bulunmaları şarttır. Üyelerin görev süreleri üç yıldır. Süresi bitenler tekrar seçilebilir. Kurul, Bakanlığın daveti üzerine yılda en az iki kez toplanır. Kurula Bakanlık Müsteşarı veya yapılacak ilk toplantıda üyeler arasından seçilecek başkan vekili başkanlık eder. Kurul, üyelerden en az beşinin teklifi ile olağanüstü toplanır. Kurul, üyelerin üçte ikisinin katılımı ile toplanır. Türk Tabipleri Birliği temsilcisi yalnızca tabiplerle ilgili, Türk Dış Hekimleri Birliği temsilcisi de yalnızca dış tabipleri ile ilgili konuların görüşüleceği toplantılara katılabilirler ve kendi meslek alanları ile ilgili konularda oy kullanırlar. Kararlar oyçokluğuyla alınır. Oyların eşitliği halinde başkanın bulunduğu taraf çoğunluğu sağlamış sayılır. Ancak, kurumların eğitim yetkisinin kaldırılmasına ilişkin toplantılarda katılanların en az üçte iki çoğunluğu ile karar alınması şarttır. Kurul toplantılarına üst üste iki kez mazeretsiz olarak katılmayanların üyeliği düşer. Kurulun çalışma usûl ve esasları ile ilgili diğer hususlarla ihtisas belgelerinin alınması ve uzmanlık eğitimi ile ilgili diğer usûl ve esaslar Sağlık Bakanlığınca hazırlanıp Bakanlar Kurulunca yürürlüğe konulacak yönetmelikle düzenlenir. Bu yönetmelik yürürlüğe konuluncaya kadar, mevcut düzenlemelerin uygulanmasına devam edilir." hükmü yer almıştır.

1219 sayılı Yasanın 5614 sayılı Yasa ile değişiklikten önceki 9. maddesinde ise; "İhtisas vesikalarının sureti ahzi ve bu hususta mer'i olması lazım gelen kavait işbu kanunun tarihi meriyetinden sonra Sıhhiye ve Muaveneti İçtimaiye Vekaletince tanzim edilecek bir nizamname ile tayin olunur" hükmüne yer verilmiş ve bu hüküm uyarınca Sağlık Bakanlığı tarafından hazırlanan tüzükler ile tıpta uzmanlık eğitimine ilişkin usul ve esaslar belirlenmiştir.

Günümüze kadar anılan madde hükmüne dayanılarak 1929 yılında Tababet ve İhtisas Vesikaları Hakkında Nizamname, 1947 yılında Tababet Uzmanlık Belgeleri Tüzüğü, 1956 yılında Tababet İhtisas Nizamnamesi, 1961 yılında Tababet İhtisas Tüzüğü, 1962 yılında Tababet Uzmanlık Tüzüğü ve 1973 yılında Tababet Uzmanlık Tüzüğü, 2002 yılında ise Tıpta Uzmanlık Tüzüğü yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Diş hekimliğinde uzmanlık uygulamasına ilk defa 1973 yılında yayımlanan Tababet Uzmanlık Tüzüğü ile başlanmış ve bu Tüzükte uzmanlık ana dalı olarak Ortodonti ve Diş Protezi belirlenerek, eğitim sürelerinin 3'er yıl olması öngörülmüştür. 2002 yılında yayımlanan Tıpta Uzmanlık Tüzüğünde de Tababet Uzmanlık Tüzüğünde yer alan Ortodonti ve Diş Protezi uzmanlık ana dalına, Ağız, Diş, Çene Hastalıkları ve Cerrahisi ile Pedodonti ve Periodontoloji uzmanlık ana dalları eklenerek uzmanlık ana dalı sayısı 5'e çıkarılmıştır. Ancak, Tüzükte yapılan bu düzenlemeye karşı açılan davada verilen Dairemizin 30.09.2004 gün ve E:2002/3488, K:2004/3549 sayılı kararı ile; davalı idarelerce, eski Tüzükte diş hekimleriyle ilgili iki uzmanlık ana dalı öngörülmekte iken yeni Tüzükle bu iki ana dala üç ana dal eklenmesinin gerekçeleri hukuken geçerli olabilecek bilimsel bir raporla ortaya konulmadığından, söz konusu düzenlemede hukuka uyarlık görülmediği gerekçesiyle Tüzüğe ekli Çizelgenin "diş hekimleriyle ilgili uzmanlık dalları" kısmının iptaline karar verilmiş ve bu karar Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunca onanmış ve karar düzeltme istemi de reddedilerek kesinleşmiştir.

Tıpta ve Diş Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliği 1219 sayılı Yasanın değişik 9. maddesine dayanılarak hazırlanmış ve 18.07.2009 tarih ve 27292 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Dava konusu Yönetmeliğin Ek-2 sayılı Çizelgesinde, diş hekimliğinde uzmanlık ana dalları ve eğitim süreleri; 1- Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi 4 yıl, 2- Endodonti 3 yıl, 3- Ortodonti 4 yıl, 4- Pedodonti 3 yıl, 5- Periodontoloji 3 yıl, 6-Protetik Diş Tedavisi 3 yıl olarak belirlenmiştir.

Anayasa'nın 2. maddesinde cumhuriyetin nitelikleri arasında hukuk devleti de sayılmış ve Anayasa Mahkemesi kararlarında ise hukuk devleti, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, hukuku tüm devlet organlarına egemen kılan, Anayasa'ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, kazanılmış haklara saygı duyarak bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, bütün eylem ve işlemleri Anayasa ve hukuk kurallarına uygun ve yargı denetimine açık bulunan, yasaların üstünde yasa koyucunun da bozamayacağı temel hukuk ilkeleri ile Anayasa'nın bulunduğu bilincinde olan devlet olarak tanımlanmıştır.

Bu bağlamda, hukuk devleti ilkesinin bir gereği olarak, idareler bireysel ya da düzenleyici işlemler tesis ederken sınırsız bir takdir yetkisine sahip olmayıp, bu takdir yetkisini hukuka, kamu yararına ve hizmet gereklerine uygun olarak kullanmalıdırlar. Bu işlemlerin hukuka uygunluklarının yargı mercileri tarafından denetlenmesi sırasında ise, idareyi işlem yapmaya iten sebep de irdelenecek ve takdir yetkisinin belirtilen sınırlar içinde kullanılıp kullanılmadığı resen göz önünde bulundurulacaktır.

Bu itibarla, idare hukukunda işlemlerin objektif bir sebebe dayanacağı kuşkusuzdur. Sebep unsuru ise, karar alınmadan veya işlem tesis edilmeden önce varolan ve idareyi belli bir karar veya işlem tesis etmeye götüren hukuki veya fiili durum olarak tanımlanabilir. Bu tanımdan da anlaşılacağı üzere, sebep, işlemi yapanın

kendi düşüncesinde yer alan ve bu nedenle tercih ettiği bir husus olmadığından, nesnel bir nitelik taşır. Bu durumun sonucu da, bireysel veya düzenleyici işlem, hukukun öngördüğü nesnel bir neden veya maddi olguya dayanılarak yapılmamış ise hukuka aykırı olacaktır. Ayrıca, işlemlerde gösterilen sebep ve gerekçe, işlemin hukuka uygunluğunu değerlendirme ve itiraz edip etmeme konusunda ilgililere yardımcı olmasının yanında, idarenin saydamlığı, savunma hakları ve idareye güven ilkeleri ve yukarıda belirtilen hukuk devleti anlayışının oluşumu bakımından da büyük öneme sahiptir.

Bununla birlikte, kamu hizmetine egemen olan ilkelere biri olan uyarılma (değişkenlik) ilkesi uyarınca idarelerin, düzenleme yetkisine sahip olduğu alanlarda, uygulamaları çağın gereklerine ve toplumun ihtiyaçlarına uygun olarak değiştirip, yeniden düzenlemesi, hem bir görev hem de bir yetki ise de, bu yetkinin hukuka uygun olarak kullanılması gerekmekte olup, aynı zamanda bunun denetiminin yapılabilmesi için kamu yararını gerçekleştirmek amacıyla yapılan düzenlemelerin hukuki veya fiili gerekçelerinin somut olarak ortaya konulması gerekmektedir.

Bu kapsamda, uyuşmazlık yukarıda belirtilen temel hukuki ilkelere birlikte ele alınınca, davalı idareler tarafından dava konusu Yönetmelik ile dış hekimliğinde 4 yeni uzmanlık ana dalı ihdas edilmesini gerektiren hukuki ve fiili durumun ortaya konulması, bir başka anlatımla düzenlemenin sebep unsurunun belirlenmesi gerekmektedir.

Dava konusu Yönetmeliğin, Tıpta Uzmanlık Kurulunun çalışma esaslarını düzenleyen 6. maddesinin 8. fıkrasında; Tıpta Uzmanlık Kurulu kararlarının ve varsa karşı oyların, karar tarihinden itibaren üç iş günü içerisinde gerekçeleri ile birlikte yazılarak imzalanacağı ve sekreteryaya bildirileceği belirtilmiş, aynı Yönetmeliğin Kurulun görevlerini düzenleyen 7. maddesinde de; Kurulun görev alanlarıyla ilgili konularda çalışmalar yapmak ve görüş hazırlamak üzere, görev süresini ve üye sayısını belirlediği geçici komisyonlar kurabileceği hüküm altına alınmıştır.

Davalı idarelerce, dava konusu düzenlemelerin, uzun süren toplantı ve çalışmalar neticesinde, bilimsel çevrelerden görüş alınarak, ülkemiz ihtiyaçları ve gelişmiş ülkelerin uygulamaları gözetilerek, alanında uzman kişilerce yapıldığı ve tıpta uzmanlık eğitime ilişkin olarak ana dal ve yan dal belirlemek konusunda takdir hakkı ve yetkisinin uhdelelerinde olduğu ve bu yetkinin hukuka uygun olarak kullanıldığı ileri sürülmüştür. Ancak, bu iddiaları destekleyen ve düzenlemenin yapılmasına temel teşkil eden bir bilimsel çalışmanın ya da raporun bulunmadığı, ülkemizde dış hekimliğinde uzmanlık ana dalının 6'ya çıkarılmak suretiyle, yeni uzmanlık ana dalları ihdas edilmesini gerektirecek bir ihtiyacın, akademik gerekliliğin varlığını ortaya koyan verilerin veya bu yöndeki akademik çevrelerden alınmış bilimsel görüşlerin dikkate alınarak düzenleme yapıldığını gösterecek bilgi ve belgelerin sunulmadığı görülmektedir.

Diğer taraftan, davalı idarelerce, yukarıda belirtilen Yönetmelik hükümleri uyarınca, davaya konu Yönetmeliğin hazırlanmasına ilişkin Kurul kararlarının ve karşı oyların gerekçesini içeren belgelerin ve ayrıca bilimsel konularda yardımcı olmak üzere alt komisyonlar oluşturulduğuna ve bu alt komisyonların çalışmalarının Yönetmeliğin hazırlanmasında dikkate alındığına ilişkin bilgi ve belge de sunulmamış, sadece 6-7 Mayıs 2009 tarihlerine ilişkin Tıpta Uzmanlık Kurulu Toplantı Tutanağı ibraz edilmiş olup, bu tutanaklarda ise, yalnızca Yönetmelik taslağına ve bazı Kurul üyelerinin ve bazı dernek ve kurumların Yönetmeliğe karşı ayrıışık görüşlerine yer verilmiştir. Dolayısıyla davalı idarelerin, Tıpta ve Dış Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliğinde öngörülen şekilde bilimsel çalışmaların yapıldığını ortaya koyamadığı açık olduğundan, bilgi ve belge ile desteklenmeyen iddialarına itibar etmek mümkün değildir.

Ayrıca, Sağlık Bakanlığınca, yeterli savunma süresi olmadığından ve hangi düzenlemelere karşı dava açılacağı bilinmeyeceğinden yapılan düzenlemelere ilişkin bilimsel raporların hazırlanamadığı ileri sürülmüş ise de, Dairemizin konuyla ilgili yukarıda belirtilen kararında ve sebep unsuru ile ilgili yapılan açıklamalarda da belirtildiği üzere, bilimsel gerekçe; dava konusu düzenlemenin yapıldığı aşamadan önce ortaya çıkmış olan ve düzenlemeye yol açan hukuki veya fiili durumu ortaya koyan ve idari düzenlemeye yön veren bir kavramdır. Dolayısıyla, bilimsel gerekçe (rapor, veri) tesis edilen düzenlemeye temel teşkil ettiğinden, düzenlemenin yapıldığı veya sonuçlandığı anda zaten var olan bir kavramı ifade etmekte olup, düzenleme hukuk alanında sonuç doğurup, dava konusu edildikten sonra oluşturulacak bir sebep değildir.

Bu durumda, dış hekimliğinde yeni uzmanlık ana dalları ihdas edilmesini gerektiren hukuki veya fiili durumun ne olduğu ve bu uzmanlık ana dalları belirlenirken hangi kriterlerin esas alındığının bilimsel veri ve gerekçeler ile ortaya konulmadığı, bu nedenle "Dış hastalıkları ve tedavisi" nin ihtisas dalları arasında neden yer almadığı da belirlenemediğinden uyuşmazlık konusu Tıpta ve Dış Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliğinin Ek-2 sayılı Çizelgesinde hukuka uyarlık görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasınının 27. maddesinde belirtilen koşullar gerçekleşmiş olduğundan, Tıpta ve Dış Hekimliğinde Uzmanlık Eğitimi Yönetmeliğinin Ek-2 sayılı Çizelgesinin yürütülmesinin durdurulmasına 15.01.2010 gününde oybirliği ile karar verildi.